

Doquina còmica-

lirica en un

acte

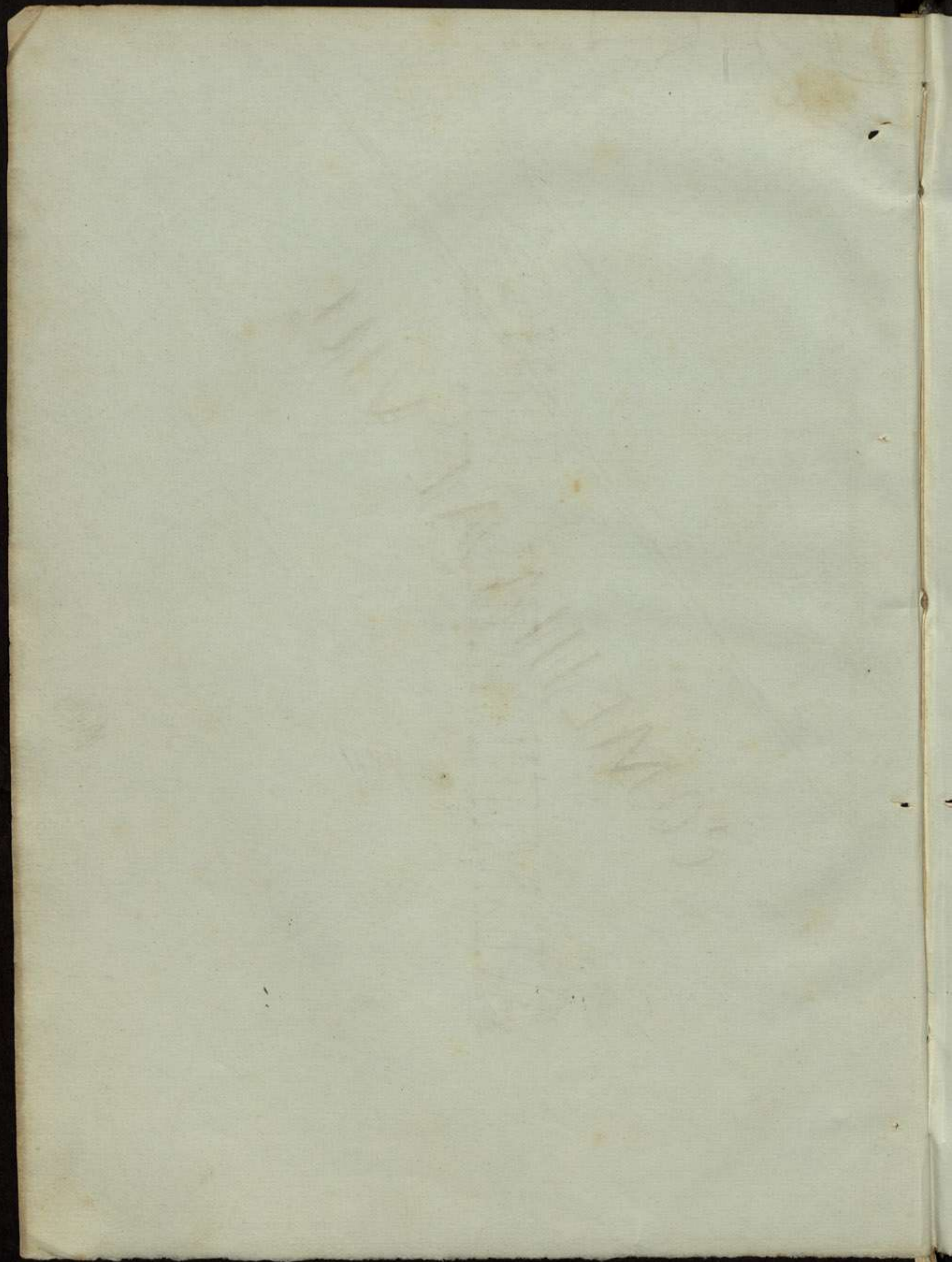
COMEDIA AL VIU.

484

De un gat dels frares.

1873.

COMEDIA AL VIU.

Joguina còmica-lirica en un

acte.

de

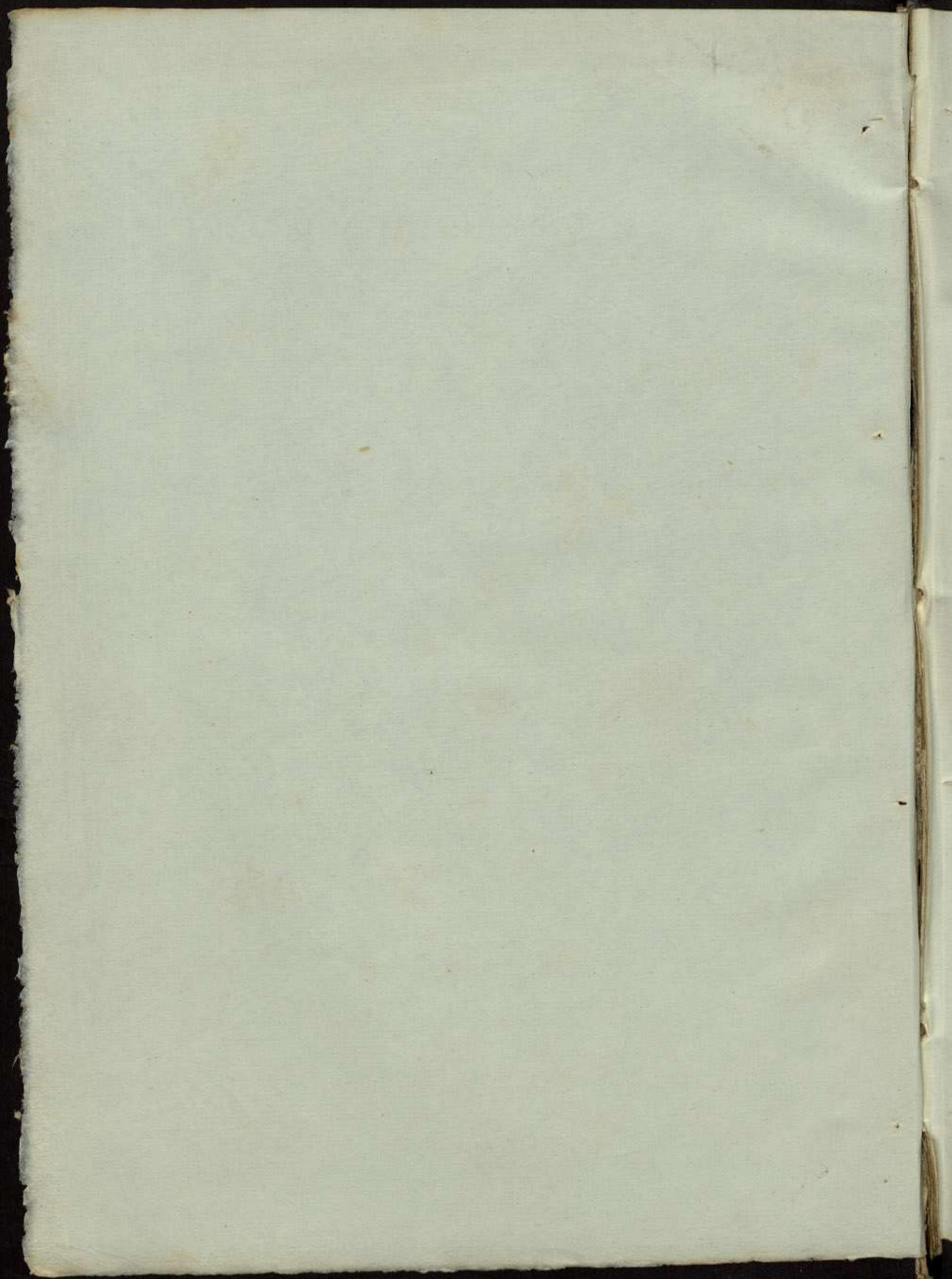
Un gat dels frares

Música

de

J. R.

estrenada en lo teatro del Tivoli la nit
del 11 de Juny de 1873.

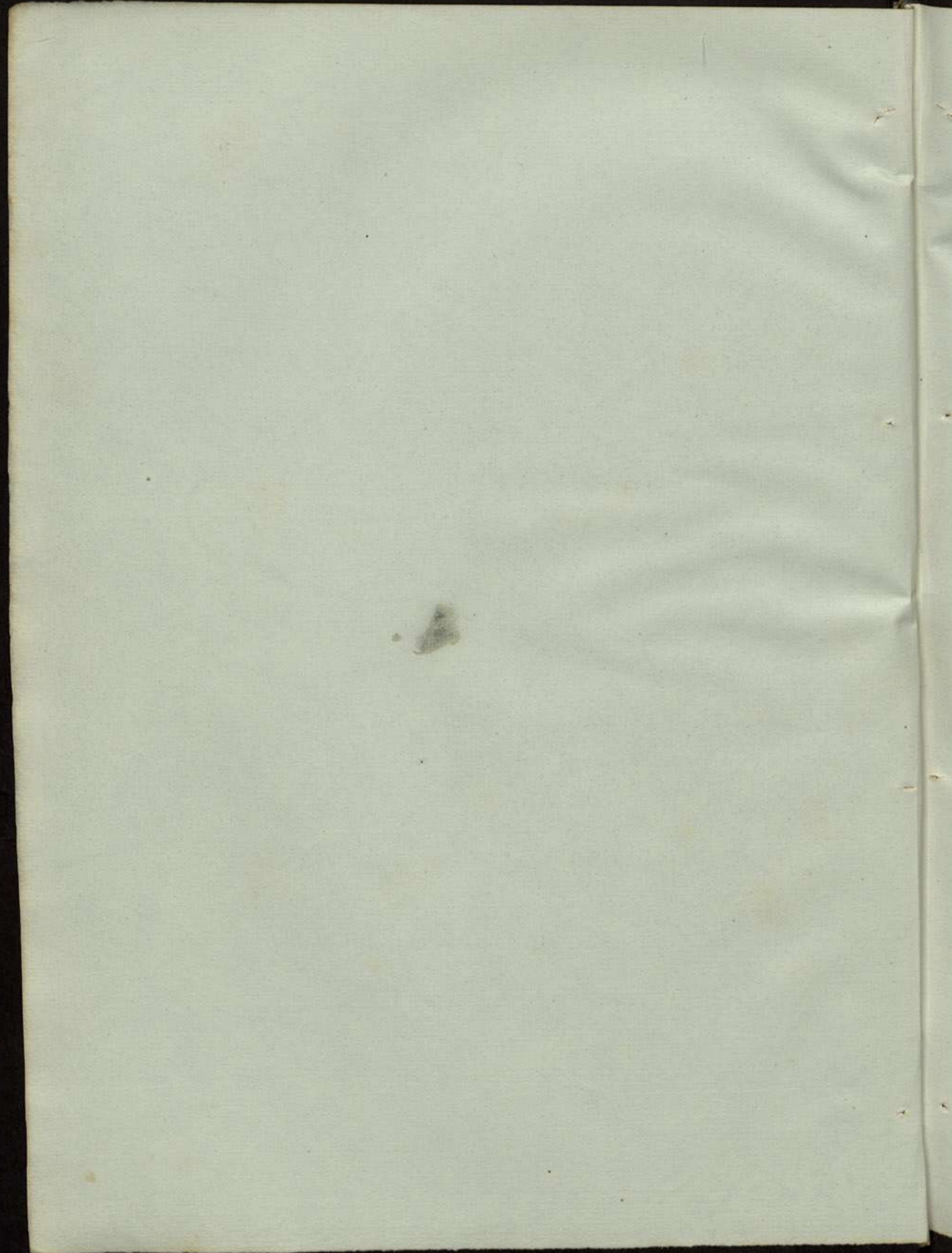

Personas.

Virginia	1 ^{ro} Mateu
Rita	" Alemany
S. Ventura	1 ^{ro} Mollà -
Mateu.	" Roca -
Pauet.	" Torres.
Velices.	" Tomasat
Convidati	" Rafelet,
Un noy.	" Santigna

La llevadora. Una dida, una mare de familia. Coro didas - convidati noys, criaturas etc etc.

la accio' en la Vila de Gracia a prop del
Josepeti.

4

Acte inici

=

Decoració de jardí. al fondo una paret bastant alta, repát de ferro al centro, à la esquerra fatxada d'una casa ab porta y balcó practicables. à la dreta una glorieta ab la entrada frente l'espectador.

=

Escena 1^a

Pauet. Coro vehins. Noyz,
luego 1° Mateu.

Música.

Coro y Pau.

(desde el fondo)

Compouys aném aném
cuiperit y feut tabola,
als casats de nou veurém
y ls darém la enhorabona.

(entran)

Ya qui es obert
à dins tothom,

y preparem nos

pe'ls esquellots

Pau. La núvia es viuda y vella

y ell viudo y vell

pot dirse que's buscaban

aquet parell.

fa' un mes que al enviudar-se

tot eran plors.

y avuy pels difunts resan

casantse ells dos.

Tot.

Per això tot lo velinat

ls saluda ab gran gatzara

y ab esquellas y timbals

li ve à fe' una serenata.

piquieu petit

piquen ben fort
feu que se sentin
los esquellots.

Los noys fan gran ruido se-
guent lo compàs de la música

Parlat.

Mat. Qui es això? Verge Santíssima!

(apareix en lo balcó)

Eoli. Es ell! es ell!

Mat. Jo en persona.

Pau. Que sigui la enhorabona.

Velú. Enhorabona! (evident ab veu estrafeta)

Ma. Si bonissima
me la doneu, eselenta,
pero prou.

tots Viva!

(ab grams eriti)

Ma. Calieu! ---
ab tal burjit me la deu
no bona, sino dolenta

Pau. Li dem com es de costum.

(fingint la veu)

Ma. Vaya una costum mes rara

Ve h. Que surti la nubia

Ma. Y ara!

quina nubia?

Pau. Piquen.

Ma.

(als noys que ho fau)

Glum!

(tapantse las orellas)

Pau. Que surti, veurèu si es maca.

(cam abam)

Deu. Y jove, que surti ja.

Ma. Pero no mena, si aquí no hi ha
ni tal núvia ni tal aca

Pau. Ah! es resisteix? Piquèu mes.

Toti La núvia, piquèu, piquèu

(ho fau)

Ma Prou, prou, (sembla que s'ignèn
al carré dels calderés.)

Deixéu vos de tonterias,
no hi ha tal núvia, us di la vera,

lo que hi ha es una partera
parida de fa pochs dies.

Veli. Potsé si que l'hem errada.

Pau. Que baixi ell y que s'expliqui.

Toti. Que baixi,

Ma. *Glomens---*

Pau. *(sempre ab veu estrafeta)*

No repliqui

o hi tornem altre vegada;

Ma. No feu semblant disbarat,
ja baixo. El poble ho demana,
cumplim donchs sa soberana
y absoluta voluntad.

desapareix

Ve. 2. Els hem errat noys, creyeume,

si aquell seuyó jo'l conech,
Vel. Donchs y'ls nubis?

V. 2. Calla, crech—

(can que fa memoria)

Aiyó es! jo no sabré: espereume.

(seu va corrent cap al fondo)

Escena 2^a

Dits meus Velu 2.

Mat. Ya'm teniu aquí.

(ix de cara sense veu al cap ab los cabells
estufats y la cara en sabonada, navaja
à la ma y un toballó penyat al coll,
com per afeitarse)

Pau. Ali!

(com reconquistillo)

Ma. oh!

Es lo còmich.

Pau. Amich meu.

toti Ya! ja!

Pau. Es lo senyò Mateu

(al coro)

Ve l. El ministre?

Pau No, home, no.

Ma. No, jo soch un home honrat

Pau. Y a' tot serho y molt formal.

Ma. Jo visch sols del meu caudal

Pau Es. - sabater retirat.

toti Sabater!

(se lleuen las gorras y fan cortesiá.)

Ma. Y ara!

Pau. Bé, ho tenen
per costum.

Ma. Donchs...

(demostrant enfado)

Pau. Ya's costum?

Ma. Es que mira, el tal costum
es d'aquells costums qu'ofenen.

Ve l.. Ya se 'ls viudos ahont s'estan:
veriu ab los instruments.

(Ve corrent)

Ve hi. Anem hi, anem hi corrent

Ma. Gràcias à Deu que se'n van.

mirant com desapareixen

Escena 3^a
Mateu Pàriet.

=

Pau Donchs viu dius d'aquet pessebre
(mirant al jardí.)

Ma Si, ab la neboda y la dona,
hi fugit de Barcelona

Pau Fugit. que potsi ha quebrat?

Ma. fugí d'aquí.

Pau. M' ho diu tant motxo,

Ma. Fugí home, si hagues quebrat
en lloch d'haber meu anat
ni' hi passejaria ab cotxo,
Yo puch béu diu alta la cara,

No he fet, perquè la muller
se'm trobaba... com dirè,
vamos, a punt de ser mare.

Pau Donchs es cert, segons veig
lo de la partera?

Ma.

Y tant

que ara m'estaba afeitant
per anar men a bateip

Pau

Me sorprent molt ab franquera
que als trenta any de matrimoni

Ma. Trenta? quaranta y perdoni.

Pau.

Encara mes estrangesa

Ma.

Si.. per po me'n hi anat
de Barcelona, per aixo.
es dir que he fugit per po

de las panxas del vehinat

Pau. Y qui es costum ben entesa,

Ma. Donchs mira, es costum que aqui
m pesa.

(esquellots diu.)

Vy! Veten aqui
un altre que també m pesa.

Ves, corra, envialh à dida.

Pau. Ya hi vaig.

Ma. Senyò, quin mareig!

Pau. Ah!

(tornant à beipar.)

No es avuy lo bateig?

Ma. Ara.

Pau. Y bé, que no m convida?

Ma. Si, home, si. Mes per favor
que callin. Aiyó atabala.

Pau. Ya, pero...

Ma. Posat de gala
y torna, t' faig seguidor.

(Pauet seu và)

O
Escena 4.^a
Mateu, lugo Rita.

Ma. No hi ha remey pera nosaltres,
si aquest soroll và durant,
la partera se m' enfebra
lo noy se m' posa malalt,
yo també, y d'aquesta feta

11
tots tres anem al calaix.

parau lo esquellot.

Ay ja nau parat, ja respiro:
be li fet convidante, Pau.

Rita.

exint.

Senyor, ja estich de tornada

Ma. Buens; ja t'has avistat

ab la mare de las didas?

Ri Si senyó.

Ma Y que tal, que tal?

Ri Avuy mateix ne vindrà una,

Ma. Pero ja li has dit beu clà

que vull que siga de fora?

Ri. Si senyor, n'avisarà

una qui es de la Cerdanya.

Ma. Bona gent son los cerdaus,
Yo pujo a dalt a afeitarme.

(dona un pas y s' dete)

Mira, Rita; si entretant
vingués un jove que s' còmich
qu' entri, jo l' he convidat.

(pujant los graus)

entra a casa

Q
Ciscua 5.^a

Rita Pauet.

Pa. Rita.

(desde l fondo a mitja veu)

Ri. L' senyoret, avant.

Doncas vortè es seguidó?

Pau Si, te.

(li entrega un objecte)

Ri. Qui es?

(tot desfeut lo)

Pau Un moeador.

Ri. Y es nou!

Pau Vaya, nou flament.

Ri. Que nouo!

Pau La última mostra que ha eixit.

Ri. Com m'està?

(que ja se l'ha porat)

Pau. Molt bè.

mes, digam sabs ja'l paper?

Ri. Ya ho crech! com lo pare nostre
no li fare ni mitja errada.
d'eyau per mi.

Pau.

Bravo, Rita.

(Per un mocador de pita
he comprat una criada.)

Ri. Miris com va la comedia,
la senyoreta y voste'
son joveus de bona fe'
que passan una tragedia.
a n' ella l'ha fet padrina
son oncle ab lo molt saut fi
de casarla ab lo padri

Pa

Y'l tal padri, es una espina

lo dit al ull.

Ri. Diquim' ho, si'm fa' la aleta
 è mi 'l grau estrafalari.

Pa. Donchs, fes tu' qu'ell se't declari,
 y no't queiparàs, Riteta.
 Pero, ey! no te'm precipitis.

Ri. Li dich que se la lliçò;
 y en quant siga l'ocasió---

Pa. Deu fassi que l'aprofitis,

Ri. Per mi no està mala via
 la trama.

Pa. Per mi tampoch

Ri. Oh! voste' juga en mal jòch,
 y perdrà: m'hi jugaria---

Pa. Si! Donchs femli una joguessa?
 Si jo quanço la jugada

tu m' daràs?

Rit. Que?

Pau. Una abraçada,

Ri. Com!

Pa. Dona, donada à la gresca,
del modo que ho fas cuant jugas
è ni allò de las penyoras.

Ri. Ah! y ni pert vortè?

Pau. Allavors
jo à tu te'n donarè dugas.
Y si vols paga y senyal.

(ni per abraçada)

Rit. Ya! ja! fugi, un altre dia.

(rient y apantantse)

cuipis jo sempre li perdria,

14
Pau. Oh! es que jo socu molt formal.

Ri. FORMAL? ja! molt calavera.

(fugint)

Pa y tu. molt mona.

Ri. Atrevit!

A pau que la atrapa y la

abrassa

Escena 6^a

Dito y Virginia.

Viv. Molt bè!

Dit.

Ah!

Pau.

(Adios, Madrid.)

(deixant à Rita)

feyam, l' ensaig.

Vir.

Ensaig era?

Donchs ja tindrà' acceptació'

aquet pas que ara ensejau.

Si al ensaig ja us abraassen

ves que farà à la funció,

y com qui avuy aipò agrada,

es clà, us farau repetir.

Seguiu, no s' perdeu per mi,

l' efecte d' una abraçada.

(dona un pas per abraçar)

Pau

Virginia...

(detenintlo)

Rit.

(Aipò s' posa mal.)

Pa Mira que t'has enganjat,
no sabs lo qui hem acordat
respecte del meu rival?

Donchs vinam aqui, tonteta,
ja sabs que pe'l nostre objecte
es precis que'l tal subjecte
es declari a la Riteta.

Creu donchs seuse cap reparo
que jo a ri'ella li ensenyaba
o si aiyo ho vols, li ensajaba
lo bon modo de lograrlo.

Vir. Si fos cert.

Ri. Tal com ho explica.

Pa. Pots creurer de mi altre cosa?

Vi. No, Pauet meu!

Pau. Prenda hermosa!

Ri (Ay que prest las embolica.)

se pora al prende la parte vigi-

lant.

Misias

Pau. Es possible que cregueses
que jo t' fés un tort semblant?

Vir. Oh! noy, l' home sempre es home
y tu ets home y comediant.

La abraçada
que li mardada
ni li cregut qui era d'amor,
y ab franquesa,

la tristesa

m' ha fet mal al mitj del cor.

Pau. Se'n aipis, encare'n dubtes,

Vir. No, Pauet.

Pau. Felis ne soch.

y m' estimas?

Vir. Si t' arrimas.

Pau. Aipó array!

(acostantse li)

Vir. { Apoch a' poch

Pau. } felis ne soch.

Duo

=

Si relix aquesta trama,

que prepararem
quant aus serem d'itposos
ben casadets

Lo dia de las bodas

que demà for
la passarem d'un modo
molt venturor

Al demati en la iglesia
m davem lo si,

pe'l jutje a mitja tarde
us farem univ
després confiti a doijo

y un bon sopar

y en sent allaus al vespre
cap a... ballar.

(si agafau y ballau)

Parlat.

Pa. Mes, per mor de Deu alerta
ni voleim salvar la farsa,
tú sobre tot: la part teva
es part de gran importància

Vi. Ya la sé be de memòria,

Pa. Et veure, ensajemho.

Vir. Ara?

Pa. Si no la ensajem và á terra.

Vir. Fem, donchs.

Pa. Orita, vigilància,

Ri. Descuidi.

Pa. (A Virgínia)

tú te'm colocas

aquí, ab actitut molt tràgica

Ver. Aipis?

(sent lo que in Pau li diu)

Pau.

Magnífich!

(contemplantla)

Jo ara entro

y t' dich.

imitant en un tot a un actor

dramàtic.

Ri. Lo seu oncle boixpa.

(a Virgínia)

Vi. Ah!

(enhorugida)

Pau.

(molt natural)

Uetaqui una sortida
que mereix una piulada.

Vir. Pauet, fug!

Pau.

Aden, Virginia.

(se'n va corrent)

Rit. Ab un podi mes m'hi atrapa.)

O
Escena 2^a

Virginia, Rita, Sr. Mateu.

(aferrat y mudat)

Ma. Hola, senyora padrina.

(a Virginia)

ja esteu aprunt? Pero, calla!
y 'l padri?

Viv. S'haurà errat d'hora

Ri. Oh! És facil que no la sapiga

Viv. Just: com que no du rellotje

perque es pensa que va cara,
y ls del carre no ls pot veure.
perque té la vista flaca
y en sa vida ha dut ulleras
per no comprarne---

Ma.

Bahi! basta!

Viv.

Si hi seitis bé, ja podria
refiar-se de las campanas,

mes, com que pateix del oido

y no's fa da cap mirada

per no pagar medicina
ni metjer.

Ma. He dit que basta.

Ri De, potse la senyoreta
s'enganyar.

Ma Es clar que s'enganya.

Ri. No deu se' cuentio' de l'hora,
deu vindre a peu tal vegada
per no gantar

Ma. Mira, Rita,
aqui vingui t'hi demana.
(Rita se retira al fons)

Vir. Oncle, vostè no m'estima.
(plorant)

Ma. Bo, bo, bo!

Vir Y m fa desgraciada,

puer vol casarme ab un home,
ridicul y vell. y rata.

Ma Rata! També te moneda,

Vii. Donchs per mi pot beu guardarla.

Ma Grau cosa son las pessetas

Vii. Molt. mer ho es l'amor encara,

Ma Si, podràs ferne encudella

quant no tinguis res a casa.

Al marit que se't presenta,

que li trobas en sustancià?

Vi Si pareix un carnestolta,

Ma No tant, ell te certa gracia

Vii. Molta, y sembla que's vesteixi
a la fira de Bellecaire

Ma Bueno, no va com lo joveu.

d' una manera estremada,
y ab tot, la roba que porta
lluheix

Viv Si, de tant respallarla.

Act. L' padri! L' padri.

(boixent y corrent)

Ma. Silenci.

(a la dos)

Di. Que ve enfadat!

Viv. (quina fatxa!)

Escena 8.

Dit Sr Ventura.

(ab paraigua grau
ve depressa.)

Ma. Al ultim ja has arribat.

Veu. No'm diguis res.

(de mal humor)

Ma. Que vols dir?

que tens?

Veu. que tinc de tenir?

qu'arribo molt disgustat

Ma Be, explica't.

Veu. Mira: venia

dret aquí tot decidit

cuau m'hi entrat pe'l malellit

carrer de la boqueria:

conversant ab catpassera

sobre parcs y llevadoras,

passaban quatre senyora,

lotas quatre de reuglera,
 com que'l carri estant estret
 y ellas quatre estaban grassas,
 ho tapaban tot: per hoit passas?

Ma ho? per eu mitj.

Vau. Atipis ho he fet.

pero ab tant mala fortuna
 que al pora'l peu catacrach!
 ensopego y sento rachi!
 li esquinçat lo vestit d'una,
 ho be li tractat d'escusarme
 mes ellas, quina lleuguetas,
 noy, m'han dit las set pedretas!
 per fi he pogut escaparme,
 pro aturrullat pel soroll.

li dat contra una paret
de cap, tant fort, que'l barret
se ni ha entrat fins baix del cap.

Ma. Vaya un cas!

Ven. Oh! el pas mes bo
ni'l sabs tu ni'l pots prevenir,
y es, que per poguerme'l treure
li rompnt l'alta en rocló

Ma Com l'alta?

Ven. Que no ho creus?
Donchs mira.

Al las dos mans se tren la capa
del rebrevo quedantli l'alta
en lo cap com si fos una
corona.

Ma. Dieu me pardoni!

Ri. Ja! ja! ja!

Vir. *(s'apant rihent)*

Quiu saut Antoni,

Ma. Ves, ves, portant'hi un dels meus,

(a Rita)

Veu. Glòria, senyora padrina.

(a Rita)

Ri. La Rita, soch.

Veu. *(molt baix y acostant'shi)*

Tu ets, salero?

Ri. Dispensi, vaig pe'l sombrero,

Vir. y jo per la mantellina

(al sr Mateu y seu van)

(la dor.)

Q
Escena 9.

Ventura y Mateu.

Veu. Mes, gràciai, perquè à la fi
lliure de tal rebombori.—
Ah! caram!

(de mouypte)

y'l meu casori,
, com marpa?

Uta. per bon camí,
parlati tu...

Veu. Si, després,
per aipò ray, jo sol me basto:
Ah! escolta, no has fet pas gasto

pe'l refreschi?

Ma No hi comprat res.

Com que tu no has prohibit.

Veu. Vaya! sochi jo 'l padri o no?

No sochi y vull pagar jo,

Mira, ja vinchi provelit.

(traient lo que indica)

Veus aquesta paperina?

son confiti.

Ma. (N'hi ha un bell grapat.)

Veu Confiti d'alta novetat,

confiti dels bons

Ma. (De farina.)

Veu. te: sis melindros dels fims

una ampolla gran d'orchata.

duas presas de xocolata
y tres musas de bossius,
y prou. La veus comi cunpleixo
Ma. Comi un home, ja ho reparo,
vaig dret a dalt a desavho.

(seu va)

Escena 10

Ventura luego Rita.

Veu. No diran que no'm l'heixo
Ho per un ral ni per do...

Ri. Senyo Ventura.

porta un sombreiro blanc molt
vell y pafat.

Ven.

Riteta.

(rebutle ab amabilitat)

Ventura no, ventureta.

Ventura fa massa gros.

Ri. Com vulga. a mi ni es igual,
y ara tuiga si es servit

Ven. Gracias. Que esta esgroquelit,
sembla qui estiga malalt.

(perantre !)

Que tal, faig goig?

Ri.

Ay!

(aprobant)

Ven.

(Qui es mona!)

Ay!

(suspirant y acostantse
a la Rita, molt miris.)

Saps Riteta... i rateta,
que eucara que petiteta
ets molt y molt rebufona?

Ri. Miris: eu lo pot petit.

Veu No acabis, prou que se sab.
eby! quin poguèr esse'l tap
d' un potet tant aixerit.

Rit. G? ja! ja!

Veu (G i ho prent rihent.)

(Atipò và per un primor.)

.eby!

Rit. eby!

Veu (Sospira, Valor!)

Aeta, escòltam.

Ri. Vagi dihent.

Veu. Jo tiuch per darte un amor
de plata, un amor constant,
un cor fi com lo diamant,
y una bossa plena d'or.
tu ets pobre, maca y ponsella,
jo ponsell, rich... y de maco...
ves miram.

(donant una volta)

Rit (Quin currutaco!)

Veu. que t seribla, farèm parella?
pensa bé que si'm volguessis

(ab molt riuo)

podria ferte ditposa.

Ri Si?

Veu Vaya!

Ri.

Abi!

Veu.

Que n'eti d'hermora.

(vã à abressarla.)

Mateu.

(diintre)

; Geuyò padri!

Rit.

Ali!

(escapantse)

Veu.

(tot mal humorat)

; Aipi t' fonguessis!

Escena II.

Ventura, Mateu.

Ma. Ja esteim tots apruit de marxa.

Veu Anèim donchs.

Ma.

Heu d'ei perar

a n'eu Pau.

Veu.

Qui es eu Pau?

Ma.

Un jove

comich, al que li convidat.

Veu.

Convidat, dius? malo, malo.

No m'agradaui convidati.

pues son molts lo que a las bodas

o als bateigs solen auar,

per poguer passeja ab cotxe

atiparse y murmurar.

Ma.

De, un array, un no fa numero.

Veu.

Menos numero fa cap.

Millor que no comparega.

ameu, ameu.

Al veure à Virginia, y la llevadora
que ipse ave se dirigeu en al
fundo topantse ab eu Pauet.

Crema 22.

Dit, Virginia - la llevadora -
Pauet, vehins, convidat,
coro d' homes.

Pau.

Deu los quart.
y dispensin, jo sequintne
allò de que un convidat
pot sempre portarne un altre,
duch un amich.

(al convidat primer presentat
també)

Ve. Be, en de vant

Co. 1. Jo també m'prenci la franquesa
de presentà un dels companys.

(entra el convidat 2°)

Co. 2. Jo igualment un altre n'porto
per allò de que un convidat.

fa seuyes y entra un altre

l'altre al altre fins a deu

ò dotze veint detrai una ma-

re de família ab tres eviatures,

Ven. I jo que d'un me queixaba.

(sem veuen qui n'entran mes)

té, Rita, duràs un ral

de presas de xocolata
y melindros dels tarats,
que'n donan molts,

se tomba y s' queda parat
al veure tanta gent,
en aquest precís instant
na s' nabe sortit la vida
més de família.

fius criatures!

pero això es tot lo velinat.

Ma. Vaja, sembla una jiguera.

Ve Com tot atipo jo a tanta

Pau. Que dia qu' arivem en colxo?

Ve (Ab lo dels morts si per cas.

(a tots)

Atuant dret als Gosesepets
 qui es aqui al mateix tombant
 - Mira, Rita, d'aquells cuartos
 comprau sucre aterrorat,
 y preventive d'aigua fresca
 perque pugau refreicar.
 Ah. tu, quant tinguem un rato
 ja'n parlarem d'allo: sabs?

(segueix la comitiva)

Escena 3.

Rita despus loro de Didac

Musica.

Ri.

Parado n'estich

y sola me'n rich
de la gran bojeria
d'aquell vell greixon
que ve a ferme l'or
ab tant necia porfia

No pot est nome

vell y antipatic

lo meu carinyo

lograr jamay

pues per un jove

tendre y simpatic

sent la meua anima

un dols esglay

ay! ay!

Co. Es aquí que hi ha una partera?

Ri. Aquí es que s'ofereix

Co. Nostra mare aquí us envia
com las didas

Ri. Ya està entès

Co. Nosaltres ne som didas
de bona mena
mes netas mes pulidas
que una partera
som mares carinyosas
y en quant à la salud
mes frescas que unas rosas
sempre hem sigut

Di 1ª Sochi parida de tres mesos
criaba un neu com un mato

Cor. i gualmement jo.

Di 2^a Y en lo curt espay d'un hora
se m'ha mort de massa bo.

Co Massa bo.

Di 1^a Yo per dida sochi la nata,
trinch lo genit catpasser.

Co. y jo també

Di. Y con tal que l din no falti
no m'espanta lo güech güech

Di. Totas donan garantias
cuau ne busean infants

Cor. Tal puch fer jo.

Ri. Pro se in vetuen de mes secas
que las fonts al mes d'agort

Cor. Ay no pas jo.

Ri. Tat hi na qui es en lloch de mare
sols es dida de lloquer.

Co. no no negare

ri. que sens gota de ternura
sols pel diu supreix lo griech

=

Cor. Pel diu lo griech.

no no negarem.

pero ab las criaturas

cumplir sabeim.

nosaltres ne som didas

etc etc.

Parlat.

Ori Quina es la qui es de Perdanya?

(i adelante una)

Donchs vingui si vol venir.
vosteï poden retirar-se

à la dreta,

que'l senyo aipi ho advertit.

Mitã y la sida entran a la

casa, las altres pel foro.

se sent servagata y canis dels

noys que venen per la

porta esquerra.

Escena II.

Virginia Ventura Mateu Pauet
 Levadora convidats y noys.

Noy Senyó compare
 trei o quatre en l'ayre,
 Senyó padri
 un grapat per mi.

Veu. Home, sab qui aiyó amohina

Pau. Tirils hi uns quants confits
 y callaran.

Veu. Oh! no'n porto.

Pau. Tirils quarton.

Veu Com nodiu!

fassimo vorte si n' hi sobrau
Pau. Ga ho na dit, alsa, petit!

Los tira un, quants cuants
y 'l noy, entrebancau a'l
reyno Ventura,

Ven Caratsus! ey! no vulls bromas,

Mat. Vaja prou!

Pau Surtiu per lli.

noy Viva 'l seuyo Pau!

Mat. Cuidado,

y ara parlem del convit.
Si 'ls sembla, podriam ferho
aqui en mitj del meu jardí
pues la partera esta mala
y no li conve 'l burjít.

aquí abaiç podreu fer bromes
sens molestarla

Tot

si si.

Pa. Peils meus plans aquesta idea
me ve com l' anell al dit,

Ma. Vaig donchs a donar les ordres
pe l' pocolata y confits.

(Campana musica soroll)

Quina gresca. Verje Pura.

Pa. Son els del numero cinch
ls nubis que's diverteixen

Ma. Pero això es ser molt felis,
jo no entendi com no coneixen
que molestan als vehins
Corriu, fassinme l' obsequi

un de vots, d'auia a dir
que li ha un malalt de cuidado
que pariu per Jesucrist.

(sen va l'arribat 2^a)

Entre esquellots y campanas
xicots, musicas y crits
si la partera se'n salva
podriem dir qu'es...

(canta y anantseu,

Perque si.

Escena 16.

Pauet Convidats. luego Virginia
y Ventura.

Pau. Bravo noys, la cosa marpa,
marpa millor que en carril
Ara bi, quant siga l'hora
no'm falten per Deu, amichs:
emporteu vos en al sogre
del modo com us he dit

Com. l' Y allavoras la comedia.

Pau Això es, just! els padrins.

Ateluya! *(mirant dintre)*

Com.

Gloria!

Pau.

Eureka!

(tots saluant exagerats)

Vir.

Sembla que se'ns recibeix

(à ventura)

ab entusiasmo.

Veu.

S' coneix

que estant esperant la teca.

Pau.

Y la caiguda que tal?

Veu.

Molt bé. (Al Tornavia à dir

qui ell també va caure aliu

La veritat, res me fa mal.

de modo que estich de broma.

Pau.

Si? miri us en alegrém

perque aquí tot hi esteu

y fariem gresca.

Veu.

Donchs home,

sent aixís y puer ni n'au dit

qu'és vorté un comich de brillo

à veure si us fa un passillo

en lo acte del convit.

Pa. Perque no? y voste que lu diu,
(a Virgini)

Ho permet.

Vir. Prou que ho permeto.

Pa. Donchs deiciuidiu: jo lo prometo
que tindran comedia. (al vir.)

Escena 17.

Dits Rita y Mateu.

(ixen portant una taula
parada plati picras
etc etc y la colocan
al centre de l'escena.)

Ma. Lo refreschi!

Aoti Viva!

Ma. teu compte! (à Aoti)

Pau. que ho preuenim elrets?

Veu Si senyor
aiyis baixava millor.

(y sen aniran mes prompte.

Pau. Gracias, senyora padrina.

(virginia li ha donat l'
pocolata)

Con l'. Boccino!

(mirantse las pastas)

quin convit mei magre!

Pau. Sembla que feu oló d'agre.

Veu. Donchs son de pasta molt fina.

(creuant y reprimitse)

Mateu.

(baixant)

tú, tot và divinament.

ja tinc dida: de montanya

grassa y fresca: es de Cerdanya

Veu

Vaja, ja estarai content.

Escena 18.

Dit la Dida.

(ab gotz ab la arafata)

Ma. Aquí está

Veu.

Qui es aixperida!

Con l:

que guapa.

Veu

y que pintoresca!

(pel trage)

vaya m fá posar de gresca

Una causó per la dida.

alt y de prompte

Uentres se canto, la

dida nà repantint vass.

d' honpata entre ls consistats.

Música.

=

Vuu.

La dida de l'erdanya

di devantal blanquet

di faldilla de seda

jipò de satinet.

La airosa sabateta

cubreix son peu lleuger.

Miventa bé

Mireula bè la dida

Mireula be

quiis... biberons que tè.

Cor.

Mireula bè.

etc etc etc.

Veu

Li homes la contempelan
 quaut passa pèl, carrero,
 prendati de sa boqueta
 que sembra un pinçonèt
 sos ulls son sols que matau
 rich or n' es son cabèll

Miréula bè

etc etc

Cor.

Mireula bè

faut rodona y ballant
mentre la dida serveix
al senyor Ventura al
mitj del rotllo.

Parlat.

Pau. Ara es l'hora.

al convidat 1^r. que ab
dissimulo s'acosta al senyor
Mateu. Entretant, Pauet se
posa a parlar baix ab la
Rita.

Veu. Uy! ja reparo

(apant per la dida que sen va)

que al mirarla - l'cor me peta,
 un picu l'est de la Riteta,
 no li hà mes, me li declaro,
 Ri. Oueno: ja pot descansar.

(a Pauet)

(y acostenito al 1° Ventura)

Pau. (De, ja va en dauza'l plan meu.)

Com 1°. Escoltim, senyo' Mateu.

(requie baix)

Ri. Vamos que'n sab de cantar.

(baix al 1° Ventura)

Veu Ha sigit una bromada,
 puer ya sabo que per tu sola...

Rit Qui l'empeny que tant rodola?
 Ho li dich que'l cant ni agrada.

Veu esty! que ni ets de salamera!
Si tingueris una ocasió,

(segueixen)

Ma De debo?

(admira)

Con l'.

Mirilo sino.

mostrantli à la Brita q el

sr Ventura.

Ma. Ya se qui es un calavera,
mes sense una bona prova
no creurè d'ell semblant tort.

(segueix)

Vent. No la tinghi, no estichi de sort.
Ni Miri, qui sab buscar troba.

(deuapantlo y sen va)

Veu. Donchs, buscarè...

Ma. ^(sentit musica diu)
 Sant etreis!

aiyó no i pot aguantar.

Escena 19.

Ventura Mateu Convidati.

Con 2. Diu que no vòlen parar
 perque han comprát lo permis.

Ma. Pero jo tènch un malalt!

Veu. Que hi faràs, ell estau bon.

Con. Arribizzi vosti donchs,

y potse 'l farant cabal.

Ma. Ho?

Pau. tots vindrem, donquis brassa.

Cor 1.º Si, si, tots.

Ma. Se m' afigura

que te' ralis, ti, Ventura,

guarda mentretant la casa.

(sen van)

Escena 20.

Ventura.

Ven. De, solet aqui se'm deixa:

te la ocasio que buscaba:

quant menos no esperansa

se'm presenta ella mateixa.

Anem donchs, tirem avant

aquesta nova conquesta.
 Re, un altre mes à la llista
 Varios, si soch un D Guau.

(seu va)

Escena 21.

Parlet després Virginia

Pa. Ja es diu: ell mateix m'ajuda
 si posa en planta'l meu drama,
 Bravo! feu senya à la dama
 perquè estiga previnuda.

(tira una pedra al balcó)

Vir.

(sortint al balcó)

Et, tu?

Pau. Si, colom de riu,
estent las alas lleugeras
y vola.

Vir. Es dir que ni esperas?
jà baiço.

(tancà l balco)

Pau. Aijo es amor viu,
dòcil, amable... es un gust...
Hola! la orquesta ha parat,
mi voldran torna' aviat...
Si que terim lo temps just.
Ah! Virginia, preuda hermosa.
Segueix me.

agafantla de la ma.

Vir. Estich molt inquieta.

Ahont me dus?

Pa. Et la glorieta.

Y en sa sombra misteriosa. —

Vi Pauet, sento un tremolor
al trobar-me aquí ab lu à solas..

Pa. Y es cert que tota tremolas

Vi. Ay! me fa un trip trap lo cor.

(clim à la glorieta)

Pa. A veurex.

(allargant la mè)

Vi No, no: ja m para.

(veudo clim)

Quiu remor: no sento?

Pa. Mal rays!

ja venen.

Vi.

Ay, jo'm desmayo.

Pa.

No ho fassis, no es hora encara.

Escena 22.

Dits Mateu, Corvidats

en lo fondo luego Rita y Ventura.

Con.

Quiet aquí senyo Mateu
y no se'n penedirà

Pau.

(Y aquesta Rita, que fa'?

Ah! es ella, gracias a' Deu!

Ven.

ip corrent detrai de
la Rita que fug d'ell
y' parau al peu de
la casa.

41

Fem pietat del teu Romeo,
Julietta hermosa.

Pau. (Be và.)

Veu. No sabs que t'estimo?

Rit. Ca!

eres turco y no te creo.

Veu. Mirau, si no vols que'm mori,
als teus peus rendit d'amor;
no't banta aipò?

Ri. No senyor.

Veu. Donchs parla; que vols?

Ri. Casori.

Veu. Vídgam y us casareu.

(Be.)

Pau.

Mat. (Hota!)

(del fons)

Ri. Ga! y la senyoreta?

Veu. Ca! Jo't vull a tu, Piteta,
jo't vull.

Ma. Donchs que se le di.

(presentantse ab la deuria)

Rit. Ah!

(avergonyida)

Veu. M' a trapat infraganti.

(si alsa tot sofocat)

Viv. Ay!

(desmayantse en braços de u

Pauet.)

Ma. Es la noya: sentiu?

Pa. (Bo! crech que ho ha fet al viu!)

Ma. Aygua noya, porteu-me u canti.

Me la pagaràn, Pillet,

a Ventura

si ella's mort per culpa teva

Correu tot.

Pau. (Ara es la meva.)

No'm deyas: robam Pauet?

Ma. (Robarla diu? has fet tart)

Madres!

Vir } Ah!
Pau. }

Pau. Ya ni ho pensaba.

(à Virginia com tranquilisantla)

Senyor Mateu.-

Ma. Senyo' raba!

(interrumpintlo)

Madres!

dirigitse al fondo y tope

ab lo convidat 1^r.

Con^t. A hont và?

Ma. A darne part.

es un cas d'honra!

Pau

Home, miri..

Ma. Ya hi vint prou. Ten perentis
que t'farè forma un proces
y, o t'hi casas o à presiri.

Pau Mes...

Ma. O t'casas --

Pau

Si, home, si.

Ma Tòcala.

Un. Quina alegria,

Veu No deyas que ella 'm volia?

Ma. Com tu a' n' ella, vetuaqui.

Veu Bah! no crech pas que la plori

Rita 'ns casareu, y en prooa..

(allargantli la ma)

Ri. Cal si jo tinch un jove...

Veu Donchs que 'm deyas del casori?

Par. Res, la comedia.

Veu que diu?

Par Si home, no m' ho ha demanat?

Donchs ab la Rita y 'l velinat
tots junts li habien feta al viu

Veu Ah! (Per la Rita 'm sab mal

qui es bufona y aixerida.

donant un vitasso per
la creua.

pro eucara 'm queda la dida.)
Pau Donchs vingui, fem lo final.

Musica

=

Pau y Vent.

Dintre pocs dias
serà la boda

farém gran greca
conforme a moda

Ven.

Yo pago 'l gasto

Pau

Paga 'l padri.

toh

Si 'ls acomoda
podem venir

Font. Prou. 1887.

